

INFRAVALORACIÓ DE L'HIPERGLUCÈMIA INDUÏDA PER CORTICOIDES EN URGÈNCIES

Ivan Agra Montava, Ivan Agra Montava; Xenia-Teresa Campà Garcia; Laura Lozano Polo; Montserrat Serès Roig; Marta Castellà Rovira; Carmen Nuria Prieto del Prado

Hospital de la santa creu i sant paua. Servei d'urgències i coordinació de transplantaments

Introducció:

L'hiperglucèmia induïda per corticoides es un problema freqüent en la practica clínica infravalorat tant al diagnòstic com sobretot al tractament. A tot això contribueix la diversitat de preparat i pautes d'administració de corticoides, però sobretot la escassa implicació del personal sanitari en la seva detecció y tractament. Aquest fet indueix a ingressos innecessaris o prolongació dels mateixos amb complicacions pròpies de la hiperglucèmia i visites reiterades al servei d'urgències (SU).

Objectiu:

Avaluar el control glucèmic i Avaluar el control glucèmic i l'inici de mesures de control de la glucèmia en pacients amb tractats amb glucocorticoides sense antecedents de diabetis mellitus.

Metodologia:

Estudi observacional - descriptiu, realitzat en l'àmbit del SU d'un hospital terciari. S'inclouen tots els pacients en tractament amb glucocorticoides que ingressen al SU durant 2 mesos. S'exclouen tots els pacients amb antecedents de diabetis (tipus I i II). Les dades són obtingudes per mitjà del sistema informàtic SAP i analitzades mitjançant SPSS.

Resultats:

S'inclouen un total de 33 pacients (17 dones) amb una edat mitja de 65 anys. Analitzant el registre de la glucèmia capil·lar s'observa que el 71,8% de la mostra no presenten cap tipus de control y el 28,2% es realitza un correcte registre de glucèmia. Aquest últim grup presenta una glucèmia mitjana de 237,5 mg/dl (66% superior a 200 mg/dl), al 22% dels pacients es realitza intervenció iniciant pautes d'insulina.

Conclusió:

La hiperglucèmia induïda per corticoides es un esdeveniment advers que passa inadvertit entre el personal sanitari. L'absència de controls glucèmics aboquen a la no detecció d'aquest efecte advers i la conseqüent manca de tractaments específic amb insulina pel seu control. Donada la manca d'actuació i les grans repercussions que comporta aquesta situació, es imprescindible la creació de protocols específics amb la conseqüent formació per tal de millorar l'abordatge d'aquests pacients.